

Ocena rozprawy doktorskiej lekarza Sebastiana Bałasza, pt. „Stężenie wybranych cytokin u chorych z tętniakiem aorty brzusznej”

Leczenie tętniaków aorty brzusznej stanowi wciąż aktualny problem terapeutyczny. Zarówno tradycyjne postępowanie chirurgiczne, jak też zabiegi śródnaczyniowe są obarczone istotnym ryzykiem powikłań. Trwają więc badania zmierzające nie tylko do wczesnego rozpoznania tętniaka aorty brzusznej jak też poszukiwania, innych niż wymienione, sposobów postępowania – leczenia farmakologicznego.

Doktorat liczy 87 stron i podzielony jest na 11 rozdziałów. Wstęp ocenianej pracy, liczy 27 stron. W tej części doktoratu autor opisał ogólną charakterystykę schorzenia, jakim jest tętniak aorty brzusznej, oraz przedstawił charakterystykę wybranych cytokin. Doktorant zajął się głównie interleukinami 18 i 33, oraz osteopontyną i osteoprotegryną.

Celem pracy była ocena stężeń wymienionych cytokin u 80 pacjentów z tętniakiem aorty brzusznej. Badania stężenia cytokin dotyczyły nie tylko osocza, lecz również ściany aorty brzusznej. Układem odniesienia była grupa chorych z zespołem Leriche'a. W ścianie aorty osób z tętniakami, stwierdzono wyższe stężenie interleukin: 18 i 33, oraz osteopontyny. Istotne było też wykazanie, że stężenie zarówno osteopontyny, jak też osteoprotegryny wzrasta wraz ze średnicą tętniaka.

Wykonane badania są celowe i stanowią oryginalny wkład Doktoranta w określeniu znaczenia cytokin w patogenezie tętniaka aorty brzusznej. Dotychczasowe badania w tym zakresie są niepełne i wymagają uzupełnienia. Podjęty temat jest ze wszelkich miar uzasadniony, jako przedmiot dociekań naukowych.

Przedstawione w pracy doktorskiej rezultaty, stanowią podstawę do dalszych badań, w celu wyjaśnienia roli interleukinami 18 i 33, oraz osteopontyny i osteoprotegryny, w patogenezie tętniaka aorty brzusznej, a więc do dalszych poszukiwań nad możliwością leczenia farmakologicznego tętniaków.

Praca doktorska jest poprawnie zredagowana. Wydaje się, że celowe byłoby zastąpienie zamieszczonych we Wstępie opisów rycin, słownictwem polskim. Wprawdzie może być trudne lecz zapewne wykonalne. Treść pracy nie budzi zastrzeżeń w odniesieniu do poprawności językowej, stylistycznej i interpunkcyjnej.

Zarówno we Wstępie, jak też w Omówieniu, Doktorant w wyczerpujący sposób wykorzystał i umiejętnie odniósł się piśmiennictwa światowego, przedstawiającego dotychczasowy stan wiedzy, dotyczący roli interleukin 18 i 33, oraz osteopontyny i osteoprotegryny w patogenezie tętniaka aorty brzusznej. Rozdziały ten świadczą o dużej wiedzy lekarza Sebastiana Bałasza w zakresie omawianych zagadnień. Przeprowadzona dyskusja jest poprawna i potwierdza dobrą znajomość piśmiennictwa fachowego i umiejętność krytycznej analizy uzyskanych wyników. Dyskusja przekonuje, że Doktorant nie tylko posiada umiejętność analizy badań naukowych w zakresie niezbędnym dla niniejszego opracowania,

ale że jest przygotowany do samodzielnego planowania, wykonania i przedstawiania kolejnych badań naukowych, niezbędnych dla Jego dalszego rozwoju naukowego.

Cele pracy zostały sformułowane w poprawnej, zwięzłej formie. Badania przeprowadzono w adekwatny do wyznaczonych celów sposób, a uzyskane wyniki są wyczerpującą odpowiedzią na nakreślone w Celach pracy zagadnienia. Metodyka pracy jest prawidłowa i nie budzi zastrzeżeń, a przeprowadzone badania statystyczne są trafnie dobrane do rodzaju danych.

Pozytywnie oceniam przedstawioną mi do recenzji rozprawę doktorską **lekarza Sebastiana Bałacza, pt. „Stężenie wybranych cytokin u chorych z tętniakiem aorty brzusznej”**. Rozprawa ta spełnia wymogi pracy doktorskiej – zgodnie z wymogami ustawowymi. Wnoszę o dopuszczenie lekarza Sebastiana Bałacza, do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

prof. dr hab. n. med. Andrzej Modrzejewski

